

قدردانی از رادیو قرآن در ایام دفاع مقدس

رئیس سازمان حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس ارتش، از اقدام رادیو قرآن برای پخش زنده ویژه برنامه هایی در دانشگاه افسری امام علی (ع) تشکر و قدردانی کرد.
امیر محمدرضا فولادی، رئیس سازمان حفظ آثار و نشر ارزش های دفاع مقدس ارتش جمهوری اسلامی ایران، اقدام رادیو قرآن درخصوص پخش ویژه برنامه های زنده «طلیعه» و «جشنواره قرآنی صد» را که به صورت زنده و مستقیم از دانشگاه افسری



نمایی منتقدنماها

خاصی در نقد فیلم دارد که سبک خودش است. ایراد کار اینجاست که در تلویزیون، تنها نماد نقد فیلم او بود. اینجاست که تفکر انتقادی باید رایج شود. وقتی یک نفر نماد نقد می شود، مخاطب تعریفش از نقد فیلم را از او می گیرد. در صورتی که نقد فیلم تعریف گسترده تری دارد. این اتفاق، باعث می شود که در حق فرد منتقد و مفهوم نقد، جفا شود. اینجاست که توهم دانایی اتفاق می افتد و خیلی اوقات دیده ام که می گویند وقتی

می خواهیم به نقد فیلمی بپردازیم، باید آن را تکه پاره کنیم؛ تفکری که برخاسته از تک برنامه و تک منتقد بودن در یک دوره ای از تلویزیون بوده است. نمی توان به آن منتقد گله کرد. در حقیقت معتمد تنوع با تک بودن برنامه های سینمایی اگر با تفکر نباشد، هر کدام آسیب های خود را دارد.

🔗 پس بالذات، تعدد یا کم بودن نمی تواند آسیب زا باشد؟

مقدسیان: لزوما کم یا زیاد بودن برنامه های سینمایی، آسیب زا یا موهبت نیست. مسأله محتوای برنامه هاست. اگر برنامه های سینمایی در تلویزیون تنها یک مورد باشد، این قطعا غلط است. این درست مثل تک صدایی و تک ژانر بودن است. قطعا همین اتفاق می تواند در مردم و عوامل، توهم دانایی ایجاد کند. اگر چند برنامه روی آنتن باشد و یک تعاملی صورت گیرد، سنتز اتفاق می افتد و مخاطب درک می کند که تعریف درست چیست.

🔗 به نظر خودتان الان این تعامل و سنتز اتفاق می افتد؟

مقدسیان: به نظرم الان همزمانی برخی برنامه ها، اتفاق خوبی است و می تواند با مدیریت و رصد بالادستی درست، به گفت وگو و زایش منجر

شود. اتفاقا باید بین این برنامه ها یک نوع رقابت برای بهتر شدن و بیان حرف های نو باشد تا این توهم دانایی باعث نشود احساس کنند که همه چیز تمام هستند. در این رقابت سالم است که رشد کیفی برنامه ها رو شد ذهنی برنامه ها اتفاق می افتد.

🔗 البته همان توهم دانایی که گفتید گاهی در تولیدکنندگان اثر هم وجود دارد که باعث می شود به مردم منتقل شود. انگار برخی افراد در

هر سطحی، تنها به دنبال دیده شدن هستند. ریشه

این اتفاق را در کجا می دانید؟

مقدسیان: گاهی اعتیاد به فضای مجازی، باعث برهم خوردن نظام ارزش ها می شود و در نهایت آدم ها در جایگاهی که هستند، فرصت بهترین خود بودن را به خودشان نمی دهند. این مسأله در خود سینما هم دیده می شود. هر فردی که هر کاری در سینما می کند، انگیزه زیادی برای تبدیل شدن به کارگردان دارد، چون فکر می کند این کارگردان است که همه کار می کند. این از جایی ناشی شده که در تمام صحبت ها از فیلم ها، صحبت از بازیگران اصلی و کارگردان می شود. به همین خاطر برای دیده شدن، وارد حوزه کارگردانی می شوند. نمی شود از آنها گله کرد. نادانی، عدم آگاهی و جهل نسبت به حوزه ای که کار می کنیم، باعث می شود که تنها هدفمان دیده شدن باشد. در حالی که یکی از روزنامه نگاران قدیمی سینما که هیچ وقت عنوان منتقد را به خود نگرفت، فریدون جیرانی است. هنوز هم در فاصله فیلم هایش، مطلب می نویسد و برنامه سینمایی می سازد. اصل حرقم این است که در دوره ای که ما معیار این که بگوییم موفق بوده ایم یا خیر را به واسطه فضای مجازی می گیریم، هر آن چیزی که

برنامه های دیگر اگر در جایگاه منتقد باشم، در چهارچوب آن رفتار می کنم. گاهی برخی افراد خلط میجث می کنند و (به اشتباه) معتقدند که چون منتقد هستند، اگر در جایگاه میزبان قرار گیرند، باید با تحکم صحبت کنند، در حالی که من در جشنواره، میزبان هستم و باید شأن همه را رعایت کنم. در اینجا مخاطب سنجی و فهم درست از جایی که

در دش می خورد. این مسأله ست. همان قدر که فیلم ساز چه کسی فیلم می سازد، اطب سنجی داشته باشند. من مجری - کارشناس هستم، یتیم و تعریف نقشم دارم و در

امام علی (ع) پخش شد، اقدامی ارزشمند و شایسته خواند. فرمانده اسبق دانشگاه افسری امام علی (ع) با اشاره به جایگاه و منزلت این دانشگاه گفت: به فرموده رهبر معظم انقلاب، این دانشگاه محل تلاقی سه ارزش است: هم کانون علم است، هم کانون جهاد و هم کانون تقوا، برهبرکاری و خودسازی جسم و جان. از این رو حضور رادیو قرآن در این دانشگاه بسیار مبارک و میمون است.

فضای مجازی به عنوان ارزش تلقی می کند، به ارزش ما هم تبدیل می شود؛ حتی اگر چیز ارزشمندی نباشد.

🔗 آقای خزلی نظر خودتان به عنوان تهیه کننده در مورد این تعدد برنامه ها چیست؟ قطعا به آن فکر کرده اید که چه کار جدیدی قرار است انجام دهید؟

خزلی: گاهی این طور است که برنامه ای ندارید و گاهی زیاد است. الان هم دو، سه برنامه وجود دارد. تولیدات مختلف در تلویزیون، نمایش خانگی و سینما بیشتر است و برنامه های متفاوت می توانند به گونه ای آن را پوشش دهند که موازی کاری اتفاق نیفتد. در واقع قابل قبول است.

🔗 به موازی کاری اشاره کردید. وجه تمایز سینماملت در این میان چه بوده که سراغ ساخت آن رفتید و تلاش کردید موازی کاری با برنامه های دیگر نباشد؟

خزلی: ما ۱۵ سرفصل مهم کلان مسائل سینما را در نظر گرفتیم و طبق آن، برنامه در هر هفته سراغ یکی از آنها می رود. مثلا سینمای جشنواره ای، سینمای اجتماعی، مدیریت سینمایی و... . در عین حال مستقیم نقد فیلم نمی کنیم و کلیدواژه برنامه، «تصویر مردم در سینمای امروز» است. به این می پردازیم که چقدر مردم خودشان را در سینما می بینند و چقدر فیلم های روی پرده، دغدغه ها و مشکلات مردم را بیان کرده اند. هر چقدر که فیلم ها به مردم و دغدغه هایشان نزدیک تر بوده، آثار موفق تری هم شکل گرفته است.

🔗 این کلیدواژه «مردم» بسیار نکته مهمی است. چه پرداختن به تصویر مردم در سینما و چه بحث های ملی.

مقدسیان: هنر زاینده چیزی به نام انسان و انسان، حاصل رابطه است. تضاد رابطه با محیط و دیگر چیزها، به پویایی و رشد او منجر می شود. طبیعی است که هنر برخاسته از همین رنج و تضادهاست. مسأله اصلی این است که در ایران و جهان، نمی توان سراغ سینما رفت و انسان را شناخت. وقتی می گویم مردم، منظورمان چه افرادی است؟ چقدر آنهایی که درباره شان صحبت می کنیم، مردمی هستند که در این کشور زندگی می کنند. اگر قرار است اثری خلق شود که مخاطب پیدا کند و اگر بدانیم که مخاطب یعنی مردم، پس راهی جز این نداریم که آنها را بشناسیم و بر اساس آن اثر تولید کنیم. اگر بگوییم صرفا اثری تولید می کنیم و بالاخره عده ای آن را می بینند، نتیجه اش این می شود که فیلم های اندکی وجود دارد که مردم رغبت می شوند آن را تماشا کنند. برخی به اشتباه تصور می کنند در ارتباط با مردم باید لزوما فیلم های رئالیستی تولید کرد، اما واقعیت این



امیر فولادی درباره اهمیت اطلاع رسانی، آگاه سازی و ایجاد انگیزه از سوی رسانه ملی، اظهار کرد: اگر صداوسیما در مقاطع

و زمان های مختلف بتواند در این مراکز بیشتر حضور پیدا کند و فعالیت های قرآنی آنها را بازگو کند و به نمایش دریاورد و مردم از این اقدامات و فعالیت ها آگاه شوند، می تواند در جذب دانشجو و ایجاد انگیزه در دانشجویان تأثیر بسزایی داشته باشد.

است که وقتی می گویم مردم، یعنی قانتری ها و آرزومندی های مردم. به همین خاطر گونه های مختلف سینمایی شکل گرفته و راهی جز این نداریم که مردم را بشناسیم. اتفاق خوب در سینماملت، پرداختن به این مسأله است که فیلم ها اگر مخاطب نداشته باشند، به درد نمی خورند. برای شناخت مردم، نمی توان با توهم دانایی جلو رفت. سینماگر باید بتواند از دستاورد های علوم انسانی، کمک بگیرد تا فهم او از مخاطب چند وجهی باشد. درونی شود و به زایش هنری بینجامد. البته من منافاتی نمی بینم که برخی برنامه ها به سینمای جهان بپردازند.

🔗 به نظر می رسد که کمتر برنامه ای این طور به بحث های ملی پرداخته است و بیشتر سراغ مسائل جهانی می روند. چقدر موافق پرداختن به این بحث های ملی به جای سینمای جهان هستید؟

مقدسیان: به هر حال چه دوست داشته باشیم یا خیر، سینما چیزی است که از غرب وارد شده است. آنچه باعث شده سینما در کشور ما زنده بماند، غنای فرهنگی ماست که فرم را گرفته و آن را به زبان ایرانی برای مخاطب خودمان مطرح می کند تا با صادر کردن آن، حرف های در دنیا داشته باشد. اما آیا امروز هم جریان رفت و برگشتی برقرار است؟ اینجا به نظرم ضرورت پرداختن به سینمای جهان، به اندازه پرداختن به مخاطب است. باید دید چه سازوکاری باعث می شود فیلم هایی ساخته شود که جهانشمول می شوند و ما از آن ساختار استفاده کنیم و با بومی سازی آن، فیلم های خود را به جهان عرضه کنیم. نمی توان نسبت به سینمای جهان بی تفاوت بود. دلیل دیگر برای پرداختن به سینمای جهان این است که امروز هر فردی اراده کند، از طریق گوشی هوشمند خود می تواند

به راحتی به تمام فیلم ها و سریال ها دسترسی پیدا کند. اگر مخاطب فن مواجه شدن با آثار را نداند، در بلندمدت با میان مدت، به واسطه مواجهه با این آثار، از هویت ملی میهنی خود خالی می شود و هویتش را از جای دیگری می گیرد. در این صورت، هدایت او راحت تر می شود و ممکن است به ربانی تبدیل شود که از جای دیگری کنترل می شود. این به معنای پرهیز از این فیلم ها یا غرق شدن در آن نیست. مسأله این است که سواد سینمایی مخاطب را بالا ببریم. یکی از کارهایی که برنامه های مربوط به سینمای جهان می توانند انجام دهند، همین است؛ البته در سینماملت هم تلاش می شود این سواد سینمایی ارتقا پیدا کند.

🔗 خودتان شناخت تان از مردم را چطور می گیرید؟

مقدسیان: می توانم این طور پاسخ دهم که از کارهایی که برای این شناخت انجام می دهم، تماشای فیلم هایی است که شاید پیش از آن، در جشنواره دیده ام. به مرور برنامه ای می گذارم که چند فیلم را ببینم. برایم مهم است که بازخورد مخاطب را درباره ببینم، اما از آنجایی که مفهوم انسان و رابطه برایم بسیار مهم است، ۱۰، ۱۲ سال است که برای خودم و کمک کردن به کارم، سراغ روان شناسی رفته ام. پیش از آن، قدری مطالعه عمومی فلسفه داشتم و تاریخ می خواندم. به نظرم اینها وظیفه هر منتقدی است.

اتفاقا یکی از دشواری های منتقد بودن این است که باید مطالعات خودتان را به شدت وسعت ببخشید. بسیار کار سختی است و معتمد در مسیر هستم. سراغ روان شناسی رفتم و در نهایت به مفهوم دراماتورژی رسیدم که از دهه ۶۰ میلادی با تعریف جدیدش وجود داشته است. به میزان زیادی باید به کارکردش پرداخت. می خواهم بگویم کار دراماتورژ چیست؟ وقتی فیلمنامه نویس می خواهد درباره مردم بنویسد، از او می پرسیم درباره چه کسی می خواهی بسازی؟ می گوید بچه محل هایم و فامیل را دیدم، اما در دنیا کسی که مطالعات میان رشته ای و چندرشته ای دارد، هم هنر نمایش یا سینما را می شناسد و هم دانش علوم انسانی دارد؛ به فیلمنامه نویس یا نمایشنامه نویس کمک می کند تا خلق و بسط موقعیت عمیق تری داشته باشد. تجربه به من ثابت کرده این سیر می تواند به غنای فیلمنامه ها و حتی برنامه ها کمک کند و رنگ ها و ابعاد جدیدی به آن بدهد.

🔗 فرای این شناخت، آخرین فیلمی که با مردم دیدید چه زمانی بود؟

مقدسیان: فیلم آقای مدبری و فیلم در آغوش درخت بود.

خزلی: من هم این را بگویم که با مجریان زیادی کار کرده ام، اما واقعا باید به این نکته اعتراف کنم که آقای مقدسیان بسیار فرد باسواد و مسلطی است. به نظرم اگر برنامه ای مخاطب ندارد، باید گره آن را در مجری آن جست وجو کرد. از مجموعه رسانه نهضت هم تشکر می کنم که پای کار ایستاده و از مدیران شبکه تهران، به خصوص آقای توکل و اعلمی نیز تشکر می کنم.

نیم نگاه



گاهی برخی افراد خلط می کنند و معتقدند چون منتقد هستند در جایگاه میزبان هم باید با تحکم صحبت کنند

در سینماملت تلاش می شود سواد سینمایی مخاطبان ارتقا پیدا کند

همزمانی برخی برنامه ها، اتفاق خوبی است و می تواند با مدیریت درست به گفت وگو و زایش منجر شود

۱۵ سرفصل مهم کلان مسائل سینما را در نظر گرفتیم و طبق آن برنامه در هر هفته سراغ یکی از آنها می رود

لزوما کم یا زیاد بودن برنامه های سینمایی، آسیب زا یا موهبت نیست مسأله محتوای برنامه هاست

بدانید که «آینده ماییم»

همزمان با بازگشایی مدارس، خانه تولیدات جوان مرکز سیمنغ و دفتر موسیقی و سرود سیما اقدام به ساخت نماهنگی با نام «آینده ماییم» با اجرای گروه آوای احسان تهران کرده که قاسم صرافان، ترانه سرای این سرود است ورضا ثقفی، آهنگساز این نماهنگ را برعهده دارد. گروه سرود آوای احسان در سال ۱۳۹۷ توسط احمد غدیریان تأسیس شد. گروه سرود آوای احسان تاکنون ۵۰ اثر تهیه کرده است. معروف ترین این آثار، قطعات «دنیای عاشقا»، «مام رضا»، «کوتر حرم»، «بهار امید» و «هرجا تو باشی» هستند.



ویدئو

نماهنگ



دوبله

قصه نبرد در دریای مرگبار

فیلم سینمایی «نوریانگ؛ دریای مرگبار» در گونه اکشن، زندگینامه و تاریخی محصول کره جنوبی در سال ۲۰۲۳ بوده که در واحد دوبلاژ اداره کل تأمین و رسانه بین الملل سیما دوبله شده است. مدیر دوبله این فیلم سینمایی علیرضا باشکندی و صدابردار آن حسین حسینی فر است. بابک اشکیوس، رضا الماسی، دانیال ایلاسی، علی بیگ محمدی، جواد پرشکیان، ژرژ پترسی، علی جلیلی باله، ارسلان جولایی، امیر حکیمی، حسین خدادادیگی، حسین سرآبادانی، مسعود سلطانی، ابوالفضل شاه بهرامی، داوود شعبانی نصر، پریا شفیعیان، مرضیه صفی خانی، امیرمحمد صمصامی، امیربهرام کاویانپور، امیرصالح کسروی، علی همت مومیوند، آرتینا یاراحمدی و علیرضا باشکندی صدایشه های ای اثر بوده اند. داستان این فیلم در زمستان ۱۵۹۸، به آخرین نبرد دریایی دریا سالاری یی سون شین، در طول تهاجمات ژاپنی ها به کره که در تنگه نوریانگ رخ داد، می پردازد. فیلم نامزد سه جایزه از جوایز ملی سینمای کره شده است. شبکه یک، مسئولیت رصد این اثر را بر عهده داشته و پس از طی مراحل تایید و روندهای ترجمه، ویراستاری و سپس دوبله این عنوان برای مخاطبان این شبکه پخش خواهد شد.



آوای «مرد معدن» در رثای کارگران

در پی حادثه دلخراش معدن زغال سنگ طبس، قطعه موسیقی «مرد معدن» در واحد موسیقی معاونت استان های صداوسیما تهیه و تولید شد. معاونت استان های صداوسیما همواره یکی از بخش های مهم صداوسیماست که اتفاقاتی را که

در صداوسیمای استان های مختلف رخ داده در شبکه های سراسری پوشش می دهد و این بار هم به تولید این قطعه موسیقی مبادرت ورزیده است. قطعه موسیقی مرد معدن در معاونت استان های صداوسیمای جمهوری اسلامی ایران تولید شده و از شبکه های مختلف رادیویی و تلویزیونی در حال پخش است. میلاد ابراهیمی، خواننده و آهنگساز این اثر گفت: بعد از اعلام حادثه انفجار در معدن زغال سنگ طبس، مراحل تولید آن آغاز و به دلیل اهمیت کار به سرعت ضبط و آماده پخش شد. گفتنی است، شامگاه روز شنبه ۳۱ شهریور ۱۴۰۳ در پی وقوع انفجار در معدن «معدن جوی» شهرستان طبس استان خراسان جنوبی بیش از ۳۰ کارگر معدن جان باختند. این نخستین بار نیست که صداوسیما به عنوان مهم ترین رسانه کشور نسبت به اتفاقات واکنش نشان داده و اقدامات فرهنگی انجام می دهد.



موسیقی

